



האיש שעלהם

„כך זה היה בכל מקום אחר. כל מי שטרם כיבוש עשה את זה. גם אנחנו זקוקים לזה.“ עראפאת לא הסתיר את חיוכו. „יש לנו חושות בשבילך“, אמר. „האיש שלנו בירושלים כבר השיג את זה.“ מהההההה? קראו כמה חברי המפקדה במקלה. „משה דיון ההגייט על שיטה חדשה של עונשים קולקטיביים. זה נכרא, הטקת האחריות על הפיביבה.“

„זה כבר קרה בחלחול ובעוה. מעתה זה יקרה בכל מקום.“

„יבורך אלהה“, מילמל האחראי על הפי שטחים. „יום הנצחון קרוב!“

★ ★ ★

הציורה המבצעית תופף באצבעותיו על השולחן. „כל זה אינו מספיק. צעק. „זו התחלה טובה, אבל לא מספיק.“

„תגיד לאיש שלנו בירושלים: לענות כל לוחם שלנו, אמיתי או מדומה. לאנוס כל בחורה פלסי מינית.“

גבר שחרר בעל מישקפי שמש, שישב בפניה, מבלי להגיד עפעף, חיך. „אחים“, אמר, „אתם משלים את עצמכם. רק דבר אחד יעזור באמת: עונשיות. נכון, מאות מחברינו הגיבורים כבר נהרגו. אבל הם נהרגו במלחמה. מה שאנחנו צריכים זה גיבורים שימותו על עץ-תליה. גיבורים שיצמדו במישפט, שיידונו למות, שירתקו את תשומת-לב הילד, שיערכו למענם הפגנות מסביב ליד כדור-הארץ, כמו נגד מלחמת ויאטנאם ביאמריקה. הפגנות של מאות אלפים.“

„כל לוחם שלנו צריך לדעת שיש אם ייתפס, ייתלה. רק כך נביא לכך שכל לוחם שלנו יילחם עד טיפת-הדם האחרונה, ויקח עימו כמה היילים ציוניים.“

„אני רוצה שתמונות גיבורינו התלויים יתנוססו על קירות כל בתי-הספר מבדוא עד קובלנקה. שמילוני צעירים ערביים יתעוררו בכל בוקר ויישבעו לעצמם: אנחנו רוצים להיות כמוהם!“

„לוחם אחד שלנו, שיעלה לגר-דום, שווה לנו יותר ממאה בתיים מפוצצים, יותר מארץ נאומים של משה דיון ומנחם בגין.“

„אנא, יא יאסיר, תן הוראה לאיש שלנו בירושלים לשדל את הממשלה הציונית להגן הוג סוף-סוף את עונש-המתח!“

עראפאת היסס. „איני יודע אם זה אפשרי. הציונים האלה אינם מטומטמים. הם די חכמים. הם לא יעשו דבר כליכך אידיוטי. אם היאיש שלנו יציע דבר כזה, הם עוד יחשדו בו שהוא סוכן שלנו.“

★ ★ ★

מה אנשים התחילו לצחוק, אבל השתקו.

„בכל זאת“, הירהר עראפאת בקול רם, „אולי זה בכל זאת אפשרי. צריכים לנסות. האיש שלנו בירושלים הוא כמעט כלי-כול.“ הגבר שחרר, בעל מישקפי-השמש הפיביבה, התפרץ לדבריו: „אתה רוצה להגיד שזה — — —?“ דממה של תהמה השתררה השתררה בחדר.

„אני מבקש מכם, יא אחיוואיני, קרא עראפאת בהתרגשות, „אל תזכירו כאן שמות! האוייב מאזין.“

„אבל כל מה שאמרתם זה עניינים של מה בכך.“

„בשבילנו קובע רק דבר אחד ויחיד: המאבק המזוין כפלסטיני.“ „במשך שנתיים דפקו אותנו הציונים הפיביבה האלה.“

„אנחנו זקוקים לעזרת האוכלוסייה בשטח חים. אנחנו זקוקים לטירונים. למיקלט. לזורה רפואית. לאלף ואחת הצירות שבה צריכה אוכלוסייה אורחית לעזור ללוחמים.“

„במשך שנתיים היה קשה לנו להשיג את זה. והיננו הערמוני מיום האלה לא איפשרו לנו ליצור את האווירה הנכונה.“

„גשרים פתוחים. חופש האזנה לרדיו. חופש פשוט. חופש חופשי. עבודה. בתנאים כאלה יאפשר ליצור אוירה מהפכנית.“

שלא תכיר בשום פנים בקיום העם הפלסטיני.

„אני מצטרף לבקשה זו“, אמר חבר הפיקדה הממונה על התעמולה באירופה הפיביבה ובאמריקה. „לנו הולך טוב מאוד. דעת-הקהל מתחילה להטות לנו אוזן. הסטודנטים עוברים אלינו בהמוניהם בכל ארץ-יבירסיטות אירופה ואמריקה. העיתונות מקדישה עכשיו עמודים שלמים למאבקנו, כמו שהקדישו פעם לטוריסטים הציוניים.“

„כל זה יכול להיגמר בן לילה, אם תציע הממשלה הציונית להדין כיר בזכויות העם הפלסטיני. דעת-הקהל תתחיל שוב לחבב את ישי ראל.“

„לכן גם אני מציע שהאיש שלנו בירושלים“



המפקדה הראשית של אירגון אל-פתח התכנסה אישם בארץ ערבית מסוימת. את הישיבה ניהל יאסיר עראפאת. „יא אחיוואני“ הוא פתח את דבריו, „ישיבה מיוחדת זו נקראה באופן בהול לאור התפתחות חשובה מאוד.“

„הצלחנו סוף-סוף לבצע דבר שהקדשנו לו מאמצים רבים. החדרנו את אחד מאנשינו לתפקיד מרכזי ביותר במנגנון הממשלה הפיביבה.“

„השבוע נמסר לי כי האיש שלנו בירושלים הגיע לעמדה המאפשרת לו להשפיע מעתה באופן מכריע על כיוון המדיניות הישראית לית בכל השטחים.“

„מטרת הישיבה היא לקבוע אילו הנחיות לתת לאיש זה.“

„אני מבקש מכל האחים הנוכחים להביע את דעתם כעניין זה, איש-איש לפי צרכי השטח שהוא מופקד עליו.“

★ ★ ★

שימחה הכללית, בה נחבלו דברי ריו של עראפאת, פינתה במהרה את מקומה למחשבה קרחנית. איש מן הנוכחים לא חשב מעולם על הבעיה מוחית כזו, הראשון שהרים את ידו היה הממונה על מאבק אל-פתח בארצות-ערב.

„לדעתך, התפקיד הראשון שלנו הוא להשתלט על העולם הערבי“, אמר. „לפי שעה, מלחמתנו באוייב הציוני היא רק מכשיר כדי להפיל את ממשלות-ערב הפיביבה ויאקצינוניות, וגם אלה המהימרות להיות מהפכניות.“

„זה קשה מאוד, כל עוד יש להימוני הערבים האשלייתיים שייבתן פיתרון פוליטי, בעיקבות החלטת מועצת-הביטחון, וימה שמה. צירי כיום להרוס את האשלייה הזאת, כדי להשמיט את הקרקע מתחת לרגליה של עכדיאלינאצור ושארי הפיביבה המוכנים לעשות הסדר עם האוייב.“

„לכן אני מציע כי האיש שלנו בירושלים ישתדל לשכנע את ממשלת-ישראל לדחות את החלטת מועצת הביטחון.“

עראפאת עיין בניירות שלו. „זה בסדר“, אמר, „האיש שלנו כבר עשה זאת. מפלגתה של ראש הממשלה הציונית הכריזה שהיא לא תדחור על איוורירי שלום, רמת הגולן, רצועת עזה, מוצר סיני ושארס-אל-שייך, אפילו תמורת שלום.“

„מצוייין“, קרא חבר המפקדה. „זה מבטיח לנו את הנצחון בארץ צות ערב!“

★ ★ ★

שני שהרים את ידו היה חברי-מיפיביקה האחראי על הפעולה המדינית בי שטחים המוחזקים על-ידי ישראל.

„יא אחי“, אמר, „אני פוחד פחד-מוות שמישהו בישראל יחילם פיתאום להסדר עם אחינו הפלסטיניים באיזור הכבוש.“

„יש בישראל כל מיני טיפוסים מסוכנים, הדורשים את הממשלה הציונית להכיר בי קיום העם הפלסטיני ולהציע לעזור לו בי הקמת מדינה פלסטינית חופשית.“

„זה יהיה אסון! אם המוני הפלאחים בי שטחים המוחזקים, ושאר אחינו בנאבלוס ובחברון, ישתכנעו שהם יכולים להשתחרר מעול הכובש הציוני, ללא המשך המאבק שלנו — הם יפנו לנו עורף. אנחנו נהיה מחוסלים...“

„אז אתה רוצה?“ הפסיקו עראפאת. „אני רוצה שהאיש שלנו בירושלים יישכנע את ממשלת-ישראל“

שלים יתן לעניין זה עדיפות עליונה. לא להכיר בשום פנים בעם הפלסטיני, ולא להציע לו שום הצעות המתקבלות על הדעת.“

עראפאת עיין שוב בניירות שלפניו. „אין לכם מה לדאוג“, אמר, „האיש שלנו כבר סידר את זה.“

„לפני כמה ימים יצאה הוראה רשמית מטעם משרד-החוץ הצייוני לכל השגרירויות הישראליות בעולם, האוסרת עליהן אפילו להזכיר את השם פלסטיני. אתם יכולים להיות בטוחים לגמרי שישום דיפלומט ישראלי לא ירמוז אפילו שישראל מוכנה להכיר בי פלסטינים.“

★ ★ ★

בריחה מפקדה הממונה על המיבצעים המזויינים בשטחים הכבושים הימחם בחוסר-סבלנות. „תסלחו לי, יא אחיוואני“, הרים את קולו,

„אני רוצה לראות פעולות תג-מול! אני רוצה לראות עונשים קולקטיביים. אני רוצה לראות מעישים שיציטו את אש הנקמה בי לבבות הנוער שלנו ברמאללה וכי עזה! אני רוצה לראות זעקות של זעם, התמרמרות, התקוממות!“

„אני רוצה שהציונים הארורים האלה יתנהגו כמו הנאצים באירופה! רק כך תקום תנועת התנגדות הראויה לשמה!“

„באופן ממשי, מה באופן ממש?“ שאל עראפאת.

„אני רוצה לראות מעשים שיפגעו בשכר נות שלמות, כתגמול על מעשים של חירי דים. אני רוצה שכל מעשה של לוחם אחד שלנו יביא לכך שמאות משפחות יסבלו, ייהרסו, יאבדו את הכל.“

„רק כך נשיג שכל המשפחות האלה ישנאו את הציונים שינאחו להחטת. שבניהם יצטרפו לשוררי תינו. שבנותיהם תעזורנה לנו בכל מעשינו.“